

De speech van Andre Rouvoet op het congres 14 MEI 2011

zaterdag 14 mei 2011 21:51

André Rouvoet heeft, na 17 jaar actief te zijn geweest in de landelijke politiek afscheid genomen op het congres van de ChristenUnie. Nog eenmaal sprak hij het congres toe. Hieronder vindt u de tekst van zijn toespraak.

Daar sta je dan... Voor de laatste keer... Maar ja, eens moet de laatste keer zijn!

Dat geldt ook voor jou, Egbert. Ik kon er vanmorgen niet bij zijn, want ik was aan de beurt voor de boodschappen, maar heb goed kunnen volgen met hoeveel respect en dankbaarheid het Congres afscheid van je heeft genomen. Daar voeg ik mij uiteraard van harte in. En persoonlijk wil ik je heel hartelijk dankzeggen voor je vriendschap en voor alles wat ik van je heb mogen leren. Het ga jou en Lydi goed, onder de zegen van onze Vader.

Beste vrienden en vriendinnen, heel veel dank voor de hartelijke ontvangst zojuist en Peter voor de warme woorden. Overweldigend! Net als de talloze reacties per mail, brief, sms, twitter en telefoon. Ik ben van nature niet heel erg verlegen, maar je zou het er bijna van worden. Ik pik er twee uit. Een mevrouw van 91 jaar (!) schreef me: "Ik werd meer en meer toegetrokken naar de ChristenUnie, omdat ik daar, door Uw opstelling, het echte christelijke element in vond." En daarnaast een reactie van een jonge volger op twitter: "beste meneer Rouvoet, jammer dat u stopt; ik begon net aan u te wennen".

En dan de enorme hoeveelheid persoonlijke boodschappen en goede wensen op de ChristenUnie-site! Ik werd er stil van... en zoals u weet is dat eigenlijk in strijd met mijn principes.

Beste mensen, er moet me iets van het hart. Er is de afgelopen tijd en ook vandaag al het nodige gezegd en geschreven over teleurstelling, tegenslag en zorgen. Hier en daar meende ik zelfs enige somberheid te bespeuren. Mag ik nou eens vanuit de grond van mijn hart zeggen dat de ChristenUnie gewoon een fantastische club is!

Er is huiswerk, jazeker! En er moet weer gebouwd en gewerkt worden, natuurlijk. Maar lieve mensen: wat mogen we dankbaar zijn voor een partij als de ChristenUnie, met z'n uitgesproken christelijke profiel, met al die mensen die zich 'met hart en ziel' inzetten voor de christelijke politiek, met z'n eigen partijcultuur. Vrienden: er is maar één ChristenUnie en dat is de ChristenUnie!

Ik ben dankbaar voor en trots op onze partij. En u kunt dat ook zijn. Er is geen enkele reden om ons te verliezen in somberheid of zelfkritiek. Er is geen enkele noodzaak voor existentiële twijfel over ons profiel, onze identiteit of onze koers. Natuurlijk: ons programma vraagt permanent onderhoud, de vertaling van onze principiële, onze bijbelse uitgangspunten naar de vraagstukken van vandaag de dag is nooit vanzelfsprekend. Maar ik zeg het met de commissie-Schipper: met onze missie en ons christelijk-sociale profiel hebben we goud in handen!

Dan is het zaak het hoofd koel te houden en het hart warm, en samen verder te bouwen aan een sterke ChristenUnie. Om koersvast te blijven en trouw aan de missie. We zijn wie we zijn en daar hoeven we ons warempe niet voor te schamen!

Ik ben de afgelopen weken enorm bemoedigd door de vele reacties van mensen – ook mensen die nooit veel op hadden met christelijke politiek – die in het optreden van de ChristenUnie en haar vertegenwoordigers onze bijbels-christelijke motivatie hebben opgemerkt. Die, zoals enkelen het verwoordden: “de geur van Christus hebben opgevangen”. Wat wil je nog meer als politici die tot in de naam van hun partij kenbaar maken om zijn volgelingen te willen zijn?!

Dan laten we ons toch niet gek maken door framing door andere partijen of media? Of door etiketten die op ons werk worden geplakt?

Op 9 november 2002 koos u mij als lijsttrekker en politiek leider. Ik heb mijn toespraak van dat Uniecongres er nog eens bij gepakt. Het trof me dat ik veel daarvan vandaag de dag nog precies zo zou kunnen zeggen. Dat onderstreept dat de ChristenUnie, hoezeer we ons in ons elfjarig bestaan ook ontwikkeld hebben, in de kern zichzelf is gebleven. Laat ik een paar alinea's uit die toespraak in herinnering mogen roepen om dat te illustreren.

"We hebben als partij een lastige periode achter de rug, sinds we bij de verkiezingen een tik op de neus kregen. Maar: dat ligt dus áchter ons! Vóór ons ligt een nieuwe periode, met nieuwe kansen voor onze missie, onze boodschap, voor de uitgesproken christelijke politiek die we als ChristenUnie voorstaan. Als christenen weten we ons geroepen om de samenleving te dienen en haar meer te richten op de dienst aan het Koninkrijk van God. Het gaat ons immers om Gods eer, om Zijn Naam, om Zijn Woord, om Zijn schepping. Meer nog dan gedreven weten we ons geroepen en de roeping komt van voren: het ambacht van de christelijke politiek wordt beoefend in het perspectief van Gods toekomst, van Zijn Koninkrijk, dat er is en dat komt. Het is dit perspectief dat al het andere in de schaduw moet stellen: onze organisaties en procedures, personen en belangen.

Hier raken we aan het hart van de christelijke politiek, wat zeg ik: aan het hart van het christen-zijn in de samenleving. En het is dit besef van dienstbaarheid aan de zaak van Christus, waarin onze partij zijn wortels heeft. Zo staat het in de Unie-fundering en de Unie-verklaring. Dan mag er kritiek zijn en verschil van mening, maar wie dan spreekt van een 'ontwortelde partij' heeft niet begrepen waar de wortels van de ChristenUnie liggen.

Nou? Is dat actueel of niet? En wat denkt u van deze passage:

De ChristenUnie is 'christen-uniek': zo is er maar één partij in dit land. We schuwen het getuigenis niet, maar we blijven er niet in hangen. Principiële uitgangspunten moeten worden vertaald in concrete politieke keuzes. Een helder getuigenis en een goed program, getuigenispolitiek en zakelijk-constructieve politiek, staan niet tegenover elkaar, maar horen hand in hand te gaan. Wie het één doet en het ander nalaat, verzaakt altijd voor de helft zijn verantwoordelijkheid als christen-politicus.

Dat maakt de ChristenUnie onderscheidend en relevant: we hebben een eigen plaats, een eigen profiel en een eigen onderscheidend geluid in het politieke krachtenveld.

Daarbij bekreunen we ons er niet om of onze standpunten nu links of rechts, conservatief of progressief zijn. Mij dunk dat de dienst aan God en Zijn Koninkrijk, de liefde voor de naaste, barmhartigheid, gerechtigheid en de zorg voor Gods schepping niet te vatten zijn in simpele termen als links en rechts."

Het zou voor de krant van vandaag geschreven kunnen zijn, als antwoord op diegenen die ons om wat voor reden ook in een politiek hokje proberen te stoppen. Ik lees nog even door:

Beste vrienden, zo wil de ChristenUnie in de politiek staan. We willen ons in ons hart laten kijken; alleen dan kunnen we de harten van mensen raken. Door letterlijk 'openhartig' te zijn over wie we zijn en waar we voor staan, willen we mensen winnen voor de christelijke politiek. Niet door de boodschap af te stemmen op wat mensen graag willen horen. Maar door onszelf te zijn. Authentiek en uitgesproken christelijk. Ons verbonden

wetend in het geloof in Jezus Christus. Samen bezig zijn in de politiek, in de vrijmoedige belijdenis van Christus' heerschappij, ook in het staatkundige en politieke leven.

Daarbij weegt de macht van het getal minder zwaar dan de kracht van de boodschap. Liever een kleinere fractie met een scherp profiel dan een groot gezelschap met een verwaterde inhoud. Een verzwakte boodschap wordt niet krachtiger als zij door veel mensen wordt uitgedragen!"

Ik wil maar zeggen: de ChristenUnie heeft haar profiel nog nooit afhankelijk gemaakt van simplistische schema's als 'links/rechts', 'progressief/conservatief', 'coalitie/oppositie'. Nooit ging het ons om de vlag, altijd om de lading. Laten we dat maar zo houden. Als ChristenUnie kiezen we principieel, met en uit overtuiging, en zien we bij de stemmingen wel wie onze bondgenoten zijn. Die zullen wisselen per onderwerp, waardoor we inderdaad lastig in een hokje te stoppen zijn. Ik zou willen zeggen: nou en?! Dat hoeft ons niet onzeker te maken over onze identiteit. Integendeel: dat onderstreept juist de unieke positie van de ChristenUnie. We laten onze idealen en standpunten toch niet los, alleen omdat linkse of rechtse partijen het af en toe met ons eens zijn?

Wat wél nodig is, is dat we elkaar steeds weer onze missie in herinnering brengen. Dat we elkaar blijvend bevragen of we onze hoge ambities waarmaken. Of we de goede dingen doen en of we de dingen goed doen. Het vermogen tot kritische zelfreflectie is een teken van volwassenheid. Maar zorg er voor dat je er niet de moed, de richting of jezelf bij verliest.

Beste vrienden, ruim een kwart eeuw geleden begon mijn weg in de christelijke politiek. En 17 jaar lang mocht ik u vertegenwoordigen, eerst in de RPF en daarna tot mijn grote vreugde in de ChristenUnie. De laatste 8,5 jaar als uw politiek leider. Wat hebben we veel meegemaakt met elkaar! En wat zijn we gezegend!

Ik wil u allen ongelooflijk danken voor het vertrouwen dat u al die jaren in mij hebt gesteld en de brede steun die ik daarbij heb ondervonden. Ik dank u, als congres en als leden van de partij. Ik dank het partijbestuur en de medewerkers van het partijbureau. Ik dank de collega's en de medewerkers van de Tweede-Kamerfractie, de huidige en degenen met wie ik eerder mocht samenwerken; voor de goede verhoudingen, de kameraadschap, de verbondenheid en de onderlinge steun. Ik dank heel in het bijzonder Liesbeth voor haar blijvende steun en haar verbluffende geduld en uithoudingsvermogen. Ik betwijfel of ik het zolang met mezelf had uitgehouden... Dankjewel!

Bovenal dank ik mijn hemelse Vader dat ik al die jaren de kracht en de gezondheid heb mogen ervaren om dit mooie, maar veeleisende werk te kunnen doen.

Voor mij is het moment aangebroken om terug te treden en het stokje over te dragen. U kunt begrijpen dat ik dat met het grootst mogelijke vertrouwen doe, nu mijn goede vriend en politieke metgezel van de afgelopen jaren, Arie Slob, klaar staat om de ChristenUnie in deze nieuwe fase te leiden.

Arie, jij hebt in onze regeringsjaren al laten zien dat jij op je geheel eigen, rustige manier de fractie uitstekend kunt leiden. Als een teamspeler, samenbindend, met oog voor de unieke kwaliteiten en eigenaardigheden van elk van de Kamerleden en medewerkers. Nu ben je ook de politiek leider van de club, met alle lusten én lasten die erbij horen... Ik wens je daar veel sterkte mee, maar ook heel veel succes en ongelooflijk veel plezier in deze bijzondere positie.

Aan u als Congres vraag ik met klem om Arie te steunen zoals u mij hebt gesteund, om voor hem en zijn gezin te bidden zoals u dat voor mij en mijn gezin hebt gedaan. Ik feliciteer u, ik feliciteer de ChristenUnie met zo'n politiek leider!

Laat ik mogen afsluiten met nog één passage uit mijn aanvaardingstoespraak uit 2002.

"Nederland heeft er recht op te weten wie en wat de ChristenUnie is, waar zij voor staat. Als we daar voor uitkomen, recht uit het hart, dan zijn we – ongeacht de omvang van de fractie in de Kamer – geen splinter, geen folklore, ook geen luis in de pels van anderen. Dan vervult de ChristenUnie een geheel eigen, wezenlijke, onmisbare functie in de parlementaire democratie. Bijdragend aan een goed bestuur en verantwoorde wetgeving. Constructief-steunend waar mogelijk, kritisch en corrigerend waar nodig.

Nederland heeft een uitgesproken christelijke partij als de ChristenUnie nodig, die met vrijmoedigheid en in gehoorzaamheid vanuit het Woord van God richting wil wijzen aan de samenleving, de overheid wil voorhouden dat ze in dienst staat van de Allerhoogste en in haar beleid zich naar zijn waarden en normen heeft te richten. Dáártoe is de ChristenUnie op aarde: opkomen voor de eer van God, bij het licht van de Bijbel zoeken van het goede voor land en volk."

Beste vrienden, in deze woorden klopt het hart van onze partij. Dat was zo in 2002, dat is zo in 2011.

Dus in dat spoor ook verder!

Ik leg vandaag mijn functies in de partij neer, maar wees ervan verzekerd: ik blijf 'met hart en ziel' verbonden aan de ChristenUnie!

Gode bevolen! Het ga u allen goed